

opusdei.org

Rauhan ja ilon kylväminen

Piispa Echevarrian kirje: Opus
Dein perustamisesta 80 vuotta

27.12.2008

80 vuotta tulee täyteen lokakuun 2.
päivästä 1928, pyhien
suojelusenkelien juhlasta, jona pyhä
Josemaría Escrivá perusti Opus Dein
- jumalallisesta innoituksesta, kuten
Johannes Paavali II totesi bullassaan
Ut sit. Tästä syystä kohotan sydämeni
kiitokset pyhimmälle
Kolminaisuudelle, joka halusi avata
pyhittymisen polun ammatillisessa

työssä ja elämän tavallisissa tilanteissa. Tällä polulla voivat kulkea sekä naiset että miehet kaikkina aikoina.

Paavi Benedictus XVI, kun hän oli vielä kardinaali Joseph Ratzinger, totesi Opus Dein perustajan autuaaksijulistuksen yhteydessä pidetyssä saarnassa, että «Josemaría Escrivá ei pitänyt tätä kutsua vain itselleen osoitettuna, vaan ennen kaikkea muille välitettävänä tehtävänä: rakastaa pyhyyttä ja koota Kristukselle yhteisö veljiä ja sisaria». Tietoisena tästä tehtävästä, hän jatkoi, «hän matkusti väsymättömästi eri maanosiin puhumaan ihmisille saadakseen heidät haluamaan olla pyhiä, elää kristittynä olemisen seikkailu missä tahansa tilanteessa kukin elämässään on. Näin hänestä tuli suuri tekojen mies, joka eli Jumalan tahdosta ja innoitti muita sitä kohti».

Kun pyhä Josemaría puhui ensimmäisten vuosisatojen kristityistä, hän totesi, että näiden ensimmäisten uskonveljiemme kodit «olivat kuin evankeliumin sanoman säteilyn keskuksia. Ne olivat samanlaisia kuin tuon ajan muut kodit, mutta uuden hengen innoittamia. Tuo Henki tarttui niihin, jotka tutustuivat Häneen. Sellaisia olivat ensimmäiset kristityt, ja sellaisia meidän nykyajan kristittyjenkin on oltava: rauhan ja ilon kylväjiä, rauhan ja ilon, jotka Jeesus meille on tuonut.» (*Es Cristo que pasa*, n. 30). Näin ensi hetkistä asti hän kuvasi prelaturin jäsenten toimintaa kirkon helmassa rauhan ja ilon kylvämiseksi inhimillisten aktiviteettien suurella kentällä, keskellä maailmaa.

Kun Pyhä istuin myönsi ensimmäiset kanoniset hyväksyntänsä Opus Deille, se otti omakseen nämä sanat, jotka luemme 16.6.1950 julkaistussa

dekreetissä: "Aina ja kaikkialla Opus Dein jäsen kantaa mukanaan Kristuksen rauhaa ja täyttä sekä varmaa iloa Herrassa, ja hän tarjoaa ne ystävällisesti kaikille hyvän tahdon ihmisille. Hän ponnistelee myös tartuttaakseen aivan jokaiseen tämän rauhan ja ilon, hän työntää suloisesti jokaista ottamaan vastaan ja maistamaan näitä Jumalan hyvyyden niin makeita lahjoja."

Benedictus XVI on todennut, että uskovalle sana "rauha" on yksi Jumalan kauneimmista nimistä. Hän on Isä, joka haluaa kaikkien lastensa keskinäistä ymmärrystä. Sanoa "rauha olkoon kanssasi", "rauha olkoon kanssanne", on yhtä kuin toivottaa, että Jumala olisi kaikkien kanssa, jokaisen miehen ja naisen kanssa. Kun kerran Kristus on rauhamme (*Ef. 2:16*), tuo toivotus ilmenee pyrkimyksessä esittää Kristuksen hahmo muille auttamalla heitä ymmärtämään, että

henkilökohtainen suhde Jeesukseen, ystävyys hänen kanssaan, tuo sieluun sanomattoman ilon ja rauhan: Jumalan rauhan, jota maailma ei voi antaa (*Joh. 14:27*).

Olen todistanut, kuinka pyhä Josemaría ei vain saarnannut ja levittänyt *rauhan evankeliumia* (*Ef. 6, 15*), vaan kantoi sitä myös jatkuvasti sydämessään. Hänen elämästään ei puuttunut fyysisiä vaaroja eikä hengellisen levottomuuden hetkiä kirkon ja yhteiskunnan tilan takia, mutta en kuitenkaan koskaan nähnyt hänen menettävän rauhallisuuttaan tai jättävän tekemättä jotain delegoidakseen sen muille.

Vakuuttuneena siitä, että evankeliumiin tutustuminen tuo välttämättä mukanaan runsaan rauhan ja ilon kylvön, Josemaría kehotti kohtaamaan Kristuksen aina mitä suurimmalla kunnioituksella omantunnon vapautta kohtaan. Hän

tiesi, että tästä olisi erityisen paljon hyötyä ihmiskunnalle, myös siksi, että Kristuksen opin tunteminen ja kristillinen sitoomus täydellistävät inhimillisen vapauden ja valmistavat muiden palvelemiseen.

Evankelioivan mission avulla kirkko auttaa rauhan kylvämisessä kiireisille. Kirkko stimuloi kristittyjä käyttäytymään samoin - kuten pyhä Josemaría kirjoittaa - «Herra haluaa lapsiaan kaikille rehdeille teille heittämään ymmärryksen, anteeksiannon, myötätunnon, rakkauden ja rauhan siemeniä» (*Forja*, n. 373).

Antaa toiselle mahdollisuus tutustua Kristukseen on myös ilon kylvämistä. Jumalan lasten ilo ei johdu siitä, että ulkoiset olosuhteet ovat suosiollisia eikä sillä ole myöskään pelkästään psykologista alkuperää. Kuten kaikki muutkin ihmiset, uskovat miehet ja naiset kokevat väsymystä, sairauksia,

vaikeuksia ja ahdistusta, epäilyksiä ja ristiriitoja. Mutta kaikissa näissä tilanteissa he tietävät olevansa Jumalan suuresti rakastamia lapsia, he ovat tietoisia siitä, että voivat luottaa Häneen ja hänen avullaan palauttaa ilon, jos he ovat sen menettäneet.

Myöskään oman heikkouden kokemus ei ole vastakkainen ilon kanssa, kun jumalallisen laupeuden iloinen kohtaaminen pääsee parantamaan sen. Vertaus kotoa lähteneestä pojasta, joka näki alentuneensa mitä kurjimpaan orjuuteen, päättyy uudelleen kohdatun rakkauden juhlaan. (*Luuk.* 15, 11-32). Ja mitä tulee mihin tahansa pelon hetkeen, pyhä Josemaría kirjoittaa varmana Jumalan avusta, josta ei koskaan ole puutetta: «Jeesus Kristus, joka on Jumala, joka on ihminen, ymmärtää minua ja huolehtii minusta» (*Forja*, n. 182).

Inhimillinen ja jumalallinen punoutuvat yhteen kristillisessä evankelioinnin tehtävässä: huoli muista, rakkaus, toisen vapauden kunnioittaminen. Pyhä Josemaría otti tämän puheeksi erään Argentiinassa vuonna 1974 pidetyn suurtapaamisen aikana, kun tuossa rakkaassa eteläamerikkalaisessa maassa oli ollut traagisia yhteenottoja. Energisellä äänellä hän suositteli: Kylväkää rauhaa ja iloa kaikkialle, älkää antako yhdenkään sananne vahingoittaa ketään, osatkaa kulkea käsi kädessä niiden kanssa, jotka eivät ajattele teidän tavoin. Älkää kohdelko toisianne koskaan huonosti, olkaa kaikkien luotujen veljiä, rauhan ja ilon kylväjiä.».

Jokainen vuosipäivä on tilaisuus katsoa tulevaisuuteen. Kun nyt Opus Dein perustamisesta tulee täyteen 80 vuotta, pyydän Jumalaa, että tämä pieni osa kirkkoa, joka Pyhän Ristin

ja Opus Dein prelaturi on, täyttäisi aina yhteiskunnan helmassa Hänen sille vuonna 1928 antamansa tehtävän: kylvää sieluihin anteliaasti evankeliumin rauhaa ja iloa, jotta se myös kyllästäisi yhteiskunnan rakenteet tekemällä niistä yhä inhimillisempiä.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/rauhan-ja-ilon-kylvaminen/](https://opusdei.org/fi-fi/article/rauhan-ja-ilon-kylvaminen/)
(16.4.2025)